

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

30 март 1993 година*

„Дискриминация – Международна конвенция – Превод от гръцки”

По дело C-168/91

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО от страна на Amtsgericht Tuebingen (Федерална република Германия) в производството, висящо пред този съд между

Christos Konstantinidis

и

1. **Stadt Altensteig - Standesamt,**

2. **Landratsamt Calw - Ordnungsamt**

относно тълкуването на членове 5, 7, 48, 52, 59 и 60 от Договора за ЕИО,

СЪДЪТ (шести състав),

в състав: г-н С.Н. Kakouris, председател на състав, г-н G.F. Mancini, г-н F.A. Schockweiler, г-н M. Díez de Velasco и P.J.G. Картеун, съдии,

генерален адвокат: г-н F.G. Jacobs,

секретар: г-жа L. Hewlett, администратор,

като има предвид становищата, представени:

- за германското правителство, от г-н E. Roeder, Ministerialrat във Федералното министерство на икономиката, и г-н С.-D. Quassowski, Regierungsdirektor в същото министерство, в качеството на представители,
- за гръцкото правителство, от г-н D. Raptis, държавен правен съветник, в качеството на представител,
- за Комисията на Европейските общности, от г-н D. Gouloussis, правен съветник, подпомаган от г-н R. Haude, от неговата правна служба, в качеството на представители,

предвид доклада от съдебното заседание,

---

* Език на производството: немски.

след като изслуша устните становища на г-н Christos Konstantinidis, германското правителство, гръцкото правителство и Комисията на съдебното заседание от 29 октомври 1992 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в заседанието от 9 декември 1992 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 27 юни 1991 г., получено в Съда на 1 юли 1991 г., Amtsgericht Tuebingen (Районен съд, Tuebingen), е отправил до Съда преюдициално запитване по два въпроса на основание член 177 от Договора за ЕИО относно тълкуването на членове 5, 7, 48, 52, 59 и 60 от Договора за ЕИО.

2. Тези въпроси са били повдигнати в рамките на производството относно гражданско състояние на г-н Christos Konstantinidis, по което страни са и Stadt Altensteig - Standesamt и Landratsamt Calw - Ordnungsamt.

3. Ищецът по главното производство е гръцки гражданин, пребиваващ в Altensteig, Федерална република Германия. Той работи там като самостоятелно зает масажист и асистент по хидротерапия. Според неговия гръцки акт за раждане, неговото първо име е Χρήστος, а фамилията му е Κωνσταντινίδης.

4. На 1 юли 1983 г., той сключва брак в регистрационната служба в Altensteig. В брачния регистър, неговото име е изписано като „Christos Konstadinidis”. На 31 октомври 1990 г., той подава молба в регистрационната служба в Altensteig за запис на неговата фамилия да бъде поправено, като се смени от „Konstadinidis” на „Konstantinidis”, с обоснованието, че вторият правопис, показва възможно най-точно на немскоговорящите правилното произношение на неговото име на гръцки и че освен това, това е начинът, по който неговото име се изписва с латински букви в гръцкия му паспорт.

5. Тъй като вписването на името на ищеца в брачния регистър трябва да съответства на името, изписано в акта за раждане, Amtsgericht Tuebingen, като съдът, компетентен да разреши поправка на запис в регистъра, е получил превод на акта за раждане. Името е било изписано съгласно действащите административни разпоредби и единната съдебна практика на върховните съдилища в Германия, чрез прилагане на стандарт ISO 18, както е предписано от член 3 от Конвенцията за изписване на имена и фамилии в регистрите за гражданското състояние от 13 септември 1973 г. (Bundesgesetzblatt, 1976 г., II, стр. 1473, наричана по-нататък „Конвенцията”), която предвижда, че имената трябва да подлежат на транслитерация. Конвенцията влиза в сила във Федерална република Германия на 16 февруари 1977 г. (Bundesgesetzblatt, 1977 г., II, стр. 254); Гръцката република е станала страна по Конвенцията през 1987 г. Ако се прилага стандартът ISO 18, при транскрипцията името на ищеца става „Hrístos Kónstantinidés”.

6. Ищецът обжалва тази транскрипция пред Amtsgericht Tuebingen, като твърди, че то променя произношението на името му.

7. Областната служба в Calw, пред която отговаря регистрационната служба на Altensteig, тогава е направила отделно искане за поправка в брачния регистър, така че името на ищеца да изглежда като „Hrístos Kónstantinidés” в съответствие със стандарта ISO 18.

8. Amtsgericht Tuebingen е счел, че производството повдига проблеми относно тълкуването на правото на Общността и е решил да препрати следните преюдициални въпроси на Съда:

„1. Представлява ли нарушение, което противоречи на членове 5 и 7 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност, на правата на гражданин на държава-членка, обхванати от членове 48, 52, 59 и следващите от посочения Договор, на гражданин на държава-членка на Европейските общности, който е нает или е на частна практика, ако той бъде задължен да позволи неговото име да бъде вписано в регистрите за гражданско състояние на приемащата страна, която е друга държава-членка, въпреки неговото изрично желание, с правопис, различаващ се фонетичната транскрипция, при което неговото произношение е променено и нарушено?

По-специално фактът, че гръцкото име Christos Konstantinidis (при директна фонетична транскрипция) като става „Hrístos Kónstantinidés” представлява също нарушение?

2. Представлява ли този факт накърняване на свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги, установена в членове 52, 59 и 60 от Договора за създаване на Европейската общност?”

9. Направено е позоваване на доклада от съдебното заседание за по-пълно отчитане на фактите по главното производство, на приложимото законодателство, представените пред Съда становища, които са упоменати или разгледани по-нататък само, доколкото е необходимо за изготвяне на мотивите на Съда.

10. На първо място, трябва да се отбележи, че както изглежда от определението за препращане, ищецът по главното производство е гръцки гражданин, работещ във Федерална република Германия като самостоятелно зает масажист и асистент по хидротерапия.

11. При тези обстоятелства, двата въпроса на националния съд следва да се разглеждат като опит да се установи по същество, дали член 52 от Договора трябва да се тълкува в смисъл, че е в противоречие с тази разпоредба, ако името на гръцки гражданин, който се е установил в друга държава-членка, за да изпълнява дейност като самостоятелно заето лице, бъде вписано в регистрите за гражданско състояние на тази държава с правопис, който се различава от фонетичната транскрипция, с което произношението се променя и нарушава.

12. В отговора на този въпрос, трябва да се има предвид, че, както Съдът многократно е постановявал, член 52 от Договора представлява една от основополагащите правни разпоредби в Общността. Като забранява всяка дискриминация основана на националност, произтичаща от националните закони, наредби или практики, този член цели да гарантира по отношение на правото на установяване, че държавата-членка предоставя на граждани на други държави-членки същото отношение, каквото

предоставя на своите граждани (Решение по дело 197/84 Steinhäuser/City of Biarritz от 18 юни 1985 г., Recueil, стр. 1819, точка 14).

13. Следователно, трябва да се определи дали националните разпоредби, отнасящи се до транскрипцията с латински букви на име на гръцки гражданин в регистрите за гражданското състояние на държавата-членка, в която той се е установил, дават възможност той да бъде поставен в по-неблагоприятно положение, фактическо или юридическо, в сравнение с начина, по който гражданин на тази държава-членка би бил третиран при същите обстоятелства.

14. В договора няма разпоредба, която да изключва транскрипцията на гръцко име с латински букви в регистрите за гражданското състояние на държава-членка, която използва латински букви в азбуката си. Следователно за въпросната държава-членка приемането на законодателни или административни мерки, установяващи подробните правила за тази транскрипция, съответства на предписанията на всички международни конвенции, отнасящи се до гражданското състояние, по които тази държава-членка е страна.

15. Правила от този вид следва да се считат за несъвместими с член 52 от Договора, само ако тяхното приложение причинява на гръцки гражданин неудобство от такава степен, че в действителност се нарушава свободата му да упражнява правото си на установяване, предвидено в тази разпоредба.

16. Такова нарушение е налице, ако гръцки гражданин е задължен от законодателството на държавата, в която е установен, да използва при изпълнение на дейността си правопис на името си, получен чрез транслитерация, използвана в регистрите за гражданско състояние, ако този правопис изменя произношението и ако последващото от това нарушаване на името води до риск потенциални клиенти да го объркат с друго лице.

17. Следователно, в отговор на националния съд трябва да се отбележи, че член 52 от Договора следва да се тълкува в смисъл, че е в противоречие с тази разпоредба, ако гръцки гражданин е задължен, съгласно приложимото национално законодателство, да използва при осъществяване на дейността си, правописа на неговото име, с който неговото произношение се изменя и произтичащото от това нарушаване на името го излага на риск потенциални клиенти да го объркат с друго лице.

По съдебните разноски

18. Разноските, направени от правителството на Германия и Гърция, и от Комисията на Европейската общност, предоставили становища на Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящ пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът (шести състав),

като се произнася по въпросите, отправени от Amtsgericht Tuebingen, с Определение от 27 юни 1991 г., реши:

Член 52 от Договора следва да се тълкува в смисъл, че е в противоречие с тази разпоредба, ако гръцки гражданин е задължен, съгласно приложимото национално законодателство, да използва при осъществяване на дейността си, правописа на неговото име, с който неговото произношение се изменя и произтичащото от това нарушаване на името го излага на риск потенциални клиенти да го объркат с друго лице.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 30 март 1993 година.

Подписи